

РЕШЕНИЕ

№ 6831

гр. София, 19.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Вяра Русева

при участието на секретаря Гургана Мартинова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8814** по описа за **2021** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор срещу съдебно решение от 18.06.2021 г., постановено по нахд. № 1295/2021г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 100 с-в с което е отменено Наказателно постановление № НСХ-0015 /10.12.2020 г. /НП/ на главен директор на ГД „Надзор на пазара“, с което на [фирма] на основание чл. 53а от ЗТИП за нарушение на чл. 11, ал. 1 от НСИОСИ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 4 000 лв.

В касационната жалба се излагат доводи за неправилност на решението. Сочи, че съдът неправилно е приел, че в хода на административнонаказателното производство е допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в ненадлежно връчване на АУАН. Моли съда да отмени съдебния акт и вместо него да потвърди наказателно постановление.

Ответникът– [фирма] в писмено становище и в с.з. чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, IV касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл. 218, ал. 2 от АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Съобразно чл. 220 от АПК касационната инстанция възприема установена от СРС фактическа обстановка.

Описаната фактическа обстановка съдът е установил на база събраните по делото и приобщени по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства, както и въз основа на свидетелските показания на свидетеля- актосъставител Н. С. Х.. Районният съд е приел, на основание събраните в хода на процеса писмени и гласни доказателства, че принципно е изпълнен състава на вмененото нарушение на чл. 11, ал. 1 от НСИОСИ, но не е спазена по надлежен начин процедурата по връчване на АУАН на управителя на санкционираното ЮЛ, респ. на надлежно упълномощено лице да представлява дружеството.

Настоящият касационен състав споделя изводите на въззивния съд за допуснато в хода на административно наказателното производство съществено процесуално нарушение, рефлектиращо върху правото на защита, което е самостоятелно основание за отмяна на НП, а именно АУАН е връчен на лице, което не е било упълномощено за това от нарушителя. Контролът за правилност на съдебния акт, дължим от настоящата съдебна инстанция, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които се следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

В случая безспорно е приложима разпоредбата на чл.59а от ЗТИП която предвижда специална процедура когато нарушителят не се яви за съставяне на акта за административно нарушение от контролните органи. Съобразно общата разпоредба на чл.43 ал.4 ЗАНН, АУАН с който се поставя началото на административнонаказателното производство, следва да бъде връчен на законния представител на дружеството или надлежно упълномощен от него представител. В настоящият случай поканата за явяване в сградата на ГДНП за съставяне на АУАН е получена от лице на име А. /на адреса на управление в [населено място]/ и от лице на име Б. /на адреса на търговския обект в [населено място]/. Няма данни по делото същите да имат представителна власт да получават книжа от името на дружеството. Поканата за връчване на съставения вече АУАН НСХ -0015 също е получена от А.. АУАН е връчен на лице без представителна власт, поради което са налице основания да се приеме, че нарушителят не е имал възможност да се запознае с акта и да направи

възражения срещу изложените в него констатации, тоест не е имал възможност да участва в процеса и да се защити срещу административнонаказателното обвинение. За първи път това е направено в хода на административнонаказателното производство с подадената срещу НП жалба. Нарушението е съществено, доколкото чрез връчването на АУАН на лице без представителна власт е пропусната една цяла фаза от защитата на юридическото лице, което не би могло да бъде saniрано в съдебното производство. Не може да се приеме, че лицата са приели поканата със задължение да я предадат и това да обуслови редовността на връчването ѝ.

При липса на специални правила за връчване на книжа на юридически лица в административнонаказателния процес, на основание чл. 84 от ЗАНН приложение следва да намерят правилата уредени в чл. 180, ал. 5 от НПК, съгласно който на учреждение или юридическо лице връчването става срещу подпис на длъжностно лице, натоварено да поема книжата. В случая липсват както доказателства, че към онзи момент А. е била натоварена да получава книжа, така и доказателства, за оправомощаването ѝ по силата на някакъв документ. Не е достатъчно същата да работи на трудов договор със санкционираното дружество. В приложените по делото разписки за връчване е отбелязано името А. без данни за заемана длъжност в юридическото лице адресат. Наказващият орган не ангажира каквито и да е доказателства за наличието на правна връзка между това лице и дружеството, чиято административнонаказателна отговорност е ангажирана. При това положение подписът на А., респ. Б. върху известията не е достатъчен, за да удостовери в какво качество са приели съобщението.

Нормата на чл. 43, от ЗАНН гарантира правото на нарушителя да се запознае със съдържанието на акта за установяване на административно нарушение. Съгласно тази разпоредба, след съставянето му актът следва да бъде предявен на нарушителя за подпис или да му бъде изпратен за връчване по реда на чл. 43, ал. 4 от ЗАНН - чрез съответната служба или чрез съответната общинска администрация по местоживеенето на лице, представляващо дружеството. Поканата за получаване на АУАН е връчена на лице, което няма представителна власт по отношение на административнонаказаното дружество. Категорична е съдебната практика в тези случаи, че е засегнато е правото на защита на нарушителя, което пък правилно е квалифицирано като съществено процесуално нарушение. Това е така, с оглед произтичащите от връчването на АУАН права и задължения и функциите на АУАН в административнонаказателното производство-значението му на правен акт, с който се предявява "обвинение" в извършване на административно нарушение. От друга страна, разпоредбата на чл. 52, ал. 2 от ЗАНН предвижда, когато административнонаказващият орган констатира, че актът не е бил предявен на нарушителя, е длъжен да го върне на актосъставителя, а не да издава наказателно постановление въпреки неспазена процедура. Нарушаването на тези изисквания води до незаконосъобразност на наказателното постановление, тъй като е ограничено правото на нарушителя да се защити още в хода на самата административнонаказателната процедура. Невръчването на акта не е от нарушенията, които могат да бъдат saniрани по реда на чл. 53 от ЗАНН, понеже води до тежко ограничаване на правото на защита на лицето, чиято административнонаказателна отговорност се ангажира, а подобно нарушаване на правото на защита на свой ред води до опорочаване на цялата административно наказателна процедура и съответно

до отмяна на издаденото наказателно постановление.

С оглед съвпадане изводите на настоящия касационен състав с тези на въззивния съд, обжалваното решение следва да се остави в сила.

Относно разноските: С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски в размер на 240 лв заплатено адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 221 ал.2 АПК във вр. чл.63 ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София – град, IV-ти касационен състав.

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 18.06.2021 г., постановено по нахд. № 1295/2021г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 100 с-в.

ОСЪЖДА Държавна агенция за метрологичен и технически надзор да заплати на [фирма] сумата от 240 лв. разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: